

Hiến Chương Bảo Vệ Trẻ Em và Thiếu Nam Thiếu Nữ

Lời Mở Đầu:

Kể từ năm 2002, Giáo Hội Mỹ đã trải qua một cuộc khủng hoảng chưa từng có trong thời đại chúng ta. Việc lạm dụng tính dục trẻ em và thiếu nam thiếu nữ bởi các thầy phó tế, linh mục, và giám mục, và phương cách đối phó với các sự phạm pháp và tội lỗi này, đã gây nên những đau đớn, phần nộ, và rối ren lớn lao. Là những giám mục, chúng tôi đã công nhận lỗi lầm và vai trò của chúng tôi trong những đau khổ đó, và chúng tôi cũng xin lỗi và nhận trách nhiệm vì đã quá nhiều lần không lo lắng cho các nạn nhân và giáo dân trong quá khứ. Chúng tôi, các giám mục xin chân thành bày tỏ sự đau buồn và hối tiếc lớn lao, từ đáy tim về những gì giáo dân phải chịu đựng.

Với bản tu chính của *Hiến Chương Bảo Vệ Trẻ Em và Thiếu Nam Thiếu Nữ*, chúng tôi tái xác nhận sự cam kết sâu xa của chúng tôi cho việc tạo dựng một môi trường an toàn bên trong Giáo Hội cho trẻ em và thiếu nam thiếu nữ. Chúng tôi đã lắng nghe những nỗi đau buồn và khổ sở thâm sâu của các nạn nhân các vụ lạm dụng tính dục và sẽ tiếp tục đáp trả những tiếng kêu than của họ. Chúng tôi đã khắc khoải về tội lỗi, sự phạm pháp, và sự vi phạm lòng tin cậy của một số giáo sĩ. Chúng tôi đã qui định được tới mức độ cao nhất có thể, tầm quan trọng của vấn đề lạm dụng trẻ vị thành niên bởi các giáo sĩ tu sĩ tại quốc gia chúng ta, và chúng tôi đang chờ đợi kết quả của một cuộc nghiên cứu những nguyên nhân và bản chất của vấn đề này.

Chúng tôi tiếp tục lo lắng đặc biệt và cam kết tìm đến với những nạn nhân của các vụ lạm dụng tính dục và gia đình của họ. Sự tai hại gây nên bởi sự lạm dụng tính dục các trẻ vị thành niên rất tàn khốc và lâu dài. Chúng tôi cáo lỗi với họ về những thiệt hại trầm trọng họ phải gánh chịu, và chúng tôi muốn giúp đỡ họ trong tương lai. Sự mất lòng tin thường là hậu quả của những lạm dụng này còn trở nên bi đát hơn khi dẫn đến việc mất đức tin là một bổn phận thiêng liêng phải nuôi dưỡng. Chúng tôi mượn lời của Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II: việc lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên là “sai lầm trên mọi tiêu chuẩn và đáng được coi là một tội phạm bởi xã hội; đây cũng là một tội trọng đáng ghê tởm trước mắt Thiên Chúa” (Diễn từ trước các Hồng Y của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ, ngày 23 tháng 4, 2002).

Cùng với các nạn nhân và gia đình, toàn thể cộng đồng Công Giáo tại quốc gia này cũng đã đau khổ vì sự ô nhục này. Trong ba năm qua, sự truy tầm kịch liệt của công luận trước một thiểu số các vị có chức thánh đã phản bội ơn gọi của mình, đã làm cho đa số các linh mục và thầy phó tế trung thành cảm thấy rất dễ bị tổn thương vì bị hiểu lầm trong công tác mục vụ của họ và ngay cả sự việc có thể bị cáo gian. Chúng tôi chia sẻ với họ một cam kết vững chắc là sẽ canh tân hình ảnh của ơn gọi Truyền chức thánh để cho ơn gọi này tiếp tục được coi như một cuộc đời tận hiến để phục vụ cho tha nhân theo gương Chúa Kitô.

Chúng tôi là những người được trao trách nhiệm chăn dắt đoàn chiên của Chúa, với sự giúp đỡ của Người, và với sự hợp tác toàn vẹn của mọi tín hữu, sẽ tiếp tục hoạt động để phục hồi niềm tin là mối dây liên kết chúng ta. Lời nói suông không thể thực hiện được mục tiêu này. Phải bắt đầu bằng những hành động chúng tôi làm trong Đại Hội Đồng và tại giáo phận và giáo phận đồng phương.

Chúng tôi cảm nhận một trách nhiệm đặc biệt về “sứ vụ hòa giải” (2 Cr. 5:18) mà Thiên Chúa đã trao ban khi Người hòa giải với chúng ta qua Đức Kitô. Tình yêu Đức Kitô buộc chúng ta phải cầu xin sự tha thứ cho những lỗi lầm của chúng ta, nhưng cũng để xin tất cả - những ai đã là nạn nhân, những ai phật lòng, và tất cả những ai đã cảm nhận vết thương của thảm họa này - cũng được hòa giải với Thiên Chúa và với nhau.

Có lẽ chúng tôi đã cảm nhận một cách chưa từng có, sức mạnh của tội lỗi đã xúc phạm đến toàn thể gia đình Giáo Hội tại quốc gia này; nhưng như thánh Phaolô đã mạnh dạn tuyên bố, “Đáng chẳng hề biết tội là gì, thì Thiên Chúa đã biến Người thành hiện thân của tội lỗi vì chúng ta, để làm cho chúng ta nên công chính trong Người (2 Cr 5:21). Chớ gì chúng ta là những kẻ cũng đã có kinh nghiệm về tội lỗi, qua tinh thần hòa giải, có được sự công chính của Chúa.

Chúng tôi biết rằng sau một đau khổ sâu xa, việc chữa lành và hòa giải vượt quá khả năng của một mình con người. Chính ân sủng và lòng thương xót của Thiên Chúa mới dẫn đưa chúng ta tiến bước, tin tưởng vào lời hứa của Đức Kitô: “với Thiên Chúa mọi sự đều có thể được” (Mt 19:26).

Trong khi tìm cách thực hiện trọng trách này, trước hết chúng tôi đã trông cậy vào Thiên Chúa toàn năng giúp chúng tôi gìn giữ đức tin và nhận định đường lối đúng đắn để noi theo.

Chúng tôi đã nhận được sự hướng dẫn huynh đệ của Tòa Thánh nâng đỡ chúng tôi trong giai đoạn thử thách này.

Chúng tôi đã trông cậy nơi các tín hữu Công Giáo tại Hoa Kỳ. Sự khôn ngoan và hiểu biết của các linh mục, tu sĩ, và giáo dân trên toàn quốc và tại mỗi giáo phận đã đóng góp vô kể vào việc đối phó với các hậu quả của cuộc khủng hoảng và có những giải pháp. Chúng tôi tri ân đức tin, lòng quảng đại, và những trợ giúp thiêng liêng và tinh thần của họ.

Chúng tôi công nhận và khẳng định sự phục vụ trung thành của đa số các linh mục và thầy phó tế và tình yêu thương giáo dân đã dành cho họ. Họ xứng đáng được chúng tôi và giáo dân kính trọng vì những việc làm tốt lành của họ.

Một cách riêng, chúng tôi tuyên dương những nạn nhân của sự lạm dụng tính dục bởi các giáo sĩ, là những người đã tin tưởng nơi chúng tôi để chia sẻ câu chuyện của họ và để giúp chúng tôi hiểu rõ hơn những hậu quả của sự vi phạm ghê gớm niềm tin thiêng liêng của họ.

Không một ai còn nghi ngờ hay bối rối gì nữa: Vì chúng tôi, các giám mục của các bạn, bản phận của chúng tôi là bảo vệ trẻ em và thiếu nam thiếu nữ và ngăn không cho việc lạm dụng tính dục lôi kéo chúng tôi xa xứ vụ và gương sáng chính Chúa Giêsu Kitô đã trao ban cho chúng tôi, và chúng tôi đang phục vụ nhân danh Người.

Trong khi chúng tôi hoạt động để phục hồi niềm tin, chúng tôi được nhắc nhở rằng Chúa Giêsu luôn luôn bày tỏ lòng sẵn sàng cho những người yếu đuối. Người đã khởi sự sứ vụ tông đồ của Người với những lời sau đây của tiên tri Isaiah:

Thần Khí Chúa ngự trên tôi,
vì Chúa đã xúc dầu tấn phong tôi,
để tôi loan báo Tin Mừng cho kẻ nghèo hèn.
Người đã sai tôi đi công bố cho kẻ bị giam cầm biết họ được tha,
cho người mù biết họ được sáng mắt,
trả lại tự do cho người bị áp bức,
công bố một năm hồng ân của Chúa. (Lc 4:18-19)

Trong Mát-thêu 25, khi Chúa dạy dỗ các môn đệ, Chúa đã bảo họ là mỗi khi họ tỏ lòng thương xót và cảm thông với những kẻ bé mọn nhất là bày tỏ với Người.

Chúa Giêsu tỏ lòng sẵn sàng một cách dịu hiền và khẩn trương đối với trẻ em, la rầy các môn đệ vì không cho chúng lại gần” “Cứ để cho trẻ em đến với Thầy” (Mt 19:14). Và Người đã lưu ý

nặng nề rằng bất cứ ai làm cho những trẻ nhỏ sa ngã, tốt hơn là những người này “treo cối đá lớn vào cổ mà xô cho chìm xuống đáy biển còn hơn” (Mt 18:6).

Chúng tôi nghe những lời Chúa đó như những lời tiên tri cho thời điểm này. Với một cương quyết phục hồi niềm tin, chúng tôi, các giám mục tái cam kết tiếp tục tìm đến với những ai đã đau khổ vì sự lạm dụng tính dục để hàn gắn sự đổ vỡ với họ và với toàn thể dân Chúa.

Với tinh thần này, trong ba năm qua, những nguyên tắc và phương thức của *Hiến Chương* đã được kết hợp với đời sống của giáo hội.

- Văn Phòng Bảo Vệ Trẻ Em và Thiếu Nam Thiếu Nữ thúc đẩy sự chú ý đến một chính sách bền bỉ, thường xuyên, và trọn vẹn để tạo dựng một môi trường an toàn cho tất cả thiếu nam thiếu nữ trong toàn thể Giáo Hội Hoa Kỳ.
- Văn Phòng cũng cung cấp phương tiện cho chúng tôi có trách nhiệm về việc đạt được các mục tiêu của *Hiến Chương*, như đã được biểu hiện qua hai báo cáo về việc thực thi *Hiến Chương* dựa trên các cuộc duyệt xét độc lập sự tuân hành *Hiến Chương*.
- Ủy Ban Duyệt Xét Quốc Gia đang thi hành trách nhiệm phụ giúp trong việc đánh giá sự tuân hành *Hiến Chương* và để tổ chức các cuộc nghiên cứu về sự lạm dụng tính dục các thiếu nam thiếu nữ, và ủy ban cũng đã phổ biến *Báo Cáo về cuộc Khủng Hoảng trong Giáo Hội Công Giáo Hoa Kỳ*.
- Cuộc nghiên cứu mô tả bản chất và tầm vóc các lạm dụng tính dục thiếu nam thiếu nữ bởi các linh mục tại Hoa Kỳ, được Ủy Ban Duyệt Xét Quốc Gia bổ nhiệm đã hoàn tất. Cuộc nghiên cứu này xem xét giai đoạn lịch sử từ 1950- 2002, bởi Đại Học John Jay chuyên về tội phạm cho chúng ta một công cụ hữu ích không những để duyệt xét quá khứ mà còn để bảo đảm cho tương lai không còn những hành vi bất chính nữa.
- Các điều hợp viên trợ giúp nạn nhân đã được bổ nhiệm trên khắp quốc gia để trợ giúp các giáo phận đáp ứng các nhu cầu mục vụ của những ai đã bị tổn thương vì sự lạm dụng.
- Các giám mục các giáo phận và giáo phận đông phương đã được khuyến cáo và được trợ giúp rất nhiều bởi ủy ban duyệt xét giáo phận trong khi các giám mục lấy các quyết định cần thiết để thi hành *Hiến Chương*.
- Các chương trình môi trường an toàn đã được thiết lập để trợ giúp phụ huynh và con em - và những ai làm việc với giới trẻ - để ngăn không cho gây nguy hại đến thiếu nam thiếu nữ.

Qua các biện pháp này và nhiều phương thức khác, chúng tôi quyết cam kết cho sự an toàn của trẻ em và thiếu nam thiếu nữ.

Trong khi dường như tầm vóc của vấn đề nhức nhối về lạm dụng tính dục trẻ em bởi các giáo sĩ đã giảm thiểu trong thập niên vừa qua, các hậu quả tai hại của sự lạm dụng này vẫn được cảm nghiệm bởi cả các nạn nhân lẫn giáo phận.

Do đó, với một ý thức rõ rệt về nỗ lực còn cần thiết để đối phó hoàn toàn với các hậu quả của cuộc khủng hoảng này và với sự khôn ngoan đạt được qua các kinh nghiệm của ba năm qua, chúng tôi đã duyệt lại và tu chỉnh *Hiến Chương Bảo Vệ Trẻ Em và Thiếu Nam Thiếu Nữ*. Chúng tôi giờ đây xác định sẽ trợ giúp trong việc chữa lành những ai đã bị tổn thương, sẽ làm mọi sự trong khả năng của chúng tôi để bảo vệ trẻ em và thiếu nam thiếu nữ, và sẽ hoạt động với các giáo sĩ, tu sĩ, và giáo dân để phục hồi niềm tin và sự hòa điệu trong mọi cộng đồng tín hữu, trong khi chúng tôi cầu xin cho Nước Trời được thể hiện dưới đất cũng như trên trời.

Để thực hiện các mục tiêu về môi trường an toàn trong Giáo Hội cho trẻ em và thiếu nam thiếu nữ và để ngăn ngừa sự lạm dụng tính dục trẻ em bởi các giáo sĩ, chúng tôi, thành viên của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ, đã phác họa trong *Hiến Chương* này một chuỗi các biện pháp thực tiễn

và mục vụ, và chúng tôi cam kết thi hành trong các giáo phận và giáo phận đông phương của chúng tôi:

Để Đẩy Mạnh sự Chữa Lành và Hòa Giải với các Nạn Nhân/Người Sống Sót của Các Lạm Dụng Tính Dục Trẻ Em

Điều 1. Các giáo phận/giáo phận đông phương phải đến với các nạn nhân/người sòn sống và gia đình và chứng tỏ một sự cam kết cho sự an lành của đời sống thiêng liêng và tinh thần của họ. Bản phận tối thượng của Giáo Hội đối với những nạn nhân là chữa lành và hòa giải. Mỗi giáo phận/giáo phận đông phương phải tiếp tục đến với mỗi cá nhân đã là nạn nhân của lạm dụng tính dục* khi còn là một trẻ em bởi bất cứ ai phục vụ cho giáo hội, dù cho sự lạm dụng này mới xảy ra hay đã xảy ra trước đây nhiều năm. Sự tiếp xúc này có thể bao gồm trừu liệu về cố vấn, trợ giúp thiêng liêng, các nhóm hỗ trợ, và các dịch vụ xã hội khác đã được thoả thuận bởi nạn nhân và giáo phận/giáo phận đông phương.

Qua việc tiếp xúc với nạn nhân và gia đình, giám mục hay vị đại diện gặp gỡ, kiên nhẫn và cảm thông lắng nghe câu chuyện và những ưu tư của họ, và chia sẻ “ý thức sâu đậm về sự đoàn kết và cảm thương” đã được Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II bày tỏ trong diễn từ của ngài trước các Hồng Y trong Ban Chấp Hành của Hội Đồng Giám Mục hoa Kỳ (23 tháng 4, 2002).

Điều 2. Các giáo phận/giáo phận đông phương phải có các chính sách và phương thức được ban hành để đáp ứng nhanh chóng bất cứ sự tố cáo nào khi có lý do để tin rằng có sự lạm dụng tính dục trẻ em đã xảy ra. Các giáo phận/giáo phận đông phương phải có một hay nhiều người có khả năng phối hợp việc trợ giúp về việc săn sóc mục vụ tức thời cho người trẻ báo cáo đã bị lạm dụng tính dục bởi một giáo sĩ hay nhân viên giáo hội khác. Các thể thức cho những ai muốn ca thán phải được in sẵn bằng các ngôn ngữ chính đang được sử dụng trong các nghi thức phụng vụ của giáo phận/giáo phận đông phương và phải được công bố ít ra cũng hàng năm.

Các giáo phận/giáo phận đông phương cũng phải có một ủy ban duyệt xét hoạt động như một cơ quan tham vấn tín cẩn của giám mục. Đa số thành viên của ủy ban này phải là giáo dân không là nhân viên của giáo phận/giáo phận đông phương (Xem Tiêu chuẩn 5 trong *Các Tiêu Chuẩn Thiết Yếu cho các Giáo Phận/Giáo Phận Đông Phương về Chính Sách Đối Phó với các Tố Cáo Lạm Dụng Tính Dục Trẻ Em bởi các Linh Mục hay Thầy Phó Tế*, 2002). Ủy ban này khuyến cáo giám mục giáo phận/giáo phận đông phương trong việc giám định sự tố cáo về lạm dụng tính dục trẻ em, và về sự nhận định tình trạng phục vụ thích nghi của một giáo sĩ. Cần phải thường xuyên duyệt lại các đường lối và phương thức đối phó với các lạm dụng tính dục trẻ em. Ủy ban cũng có thể duyệt lại các vấn đề này cả về phương diện quá khứ lẫn tương lai và khuyến cáo về mọi khía cạnh của các đáp ứng liên quan đến các trường hợp này.

Điều 3. Các giáo phận/giáo phận đông phương không được dàn xếp để hai bên giữ bí mật trừ khi nạn nhân/người sống sót đòi hỏi việc giữ bí mật và điều này được ghi rõ trong thỏa hiệp.

Để Bảo Đảm sự Đáp Ứng Hiệu Quả về các Tố Cáo Lạm Dụng Tính Dục Trẻ Em

Điều 4. Các giáo phận/giáo phận đông phương phải trình một tố cáo lạm dụng tính dục trẻ em lên chính quyền. Các giáo phận/giáo phận đông phương phải tuân hành mọi đạo dân luật thích nghi cho việc phúc trình các tố cáo lạm dụng tính dục trẻ em cho chính quyền và cộng tác với chính quyền trong việc điều tra của họ theo luật định tại địa phương.

Các giáo phận/giáo phận đông phương phải cộng tác với chính quyền về việc báo cáo dù cho người ấy không còn là vị thành niên.

Trong mọi trường hợp, các giáo phận/giáo phận đông phương phải khuyến cáo nạn nhân về quyền của họ được báo cáo lên chính quyền và trợ giúp quyền này.

Điều 5. Chúng tôi khẳng định lời của Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II trong diễn từ trước các thành viên của Ban Chấp Hành Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ: “Không có chỗ trong hàng linh mục hay tu sĩ cho những ai sẽ làm hại đến trẻ em.”

Lạm dụng tính dục trẻ em bởi một giáo sĩ là một tội phạm trong luật hoàn vũ của Giáo Hội (CIC, c. 1395 §2; CCEO, c. 1453 §1). Vì tầm quan trọng của vấn đề này, quyền hành đã được trao cho Thánh Bộ Đức Tin (*Motu proprio, Sacramentorum sanctitatis tutela*, AAS, 93, 2001). Lạm dụng tính dục trẻ em cũng là một tội phạm trong mọi chính quyền địa phương trên nước Hoa Kỳ.

Chính sách của các giáo phận/giáo phận đông phương phải trù liệu là dù khi chỉ có một hành động lạm dụng tính dục trẻ em độc nhất - bất kỳ xảy ra bao giờ - đã được thú nhận hay thiết lập sau một phương thức thích nghi phù hợp với luật Giáo Hội, linh mục hay thầy phó tế phải được khai trừ vĩnh viễn khỏi mọi mục vụ, và nếu cần, bị sa thải khỏi hàng ngũ giáo sĩ.

Theo tinh thần của *Hiến Chương* này, một linh mục hay phó tế phạm tội phải được cung ứng những trợ giúp trị liệu chuyên nghiệp cả về mục đích ngăn ngừa cũng như về việc chữa trị và sự an lành của người này.

Các giáo phận/giáo phận đông phương phải thực thi quyền quản trị, trong những giới hạn của luật hoàn vũ của Giáo Hội, để đảm bảo rằng bất cứ linh mục hay phó tế nào dưới quyền bổ nhiệm của mình, đã vi phạm dù cho chỉ một hành động lạm dụng tính dục trẻ em như được mô tả dưới đây sẽ không được tiếp tục làm việc mục vụ.

Một linh mục hay phó tế bị tố cáo lạm dụng tính dục trẻ em được tạm cho là vô tội trong khi điều tra sự tố cáo và sẽ có những biện pháp thích nghi để bảo vệ danh giá của vị này. Vị ấy được khuyến khích tìm kiếm sự giúp đỡ về luật sư dân luật cũng như giáo luật. Nếu một tố cáo không được chứng minh, phải có tất cả những biện pháp có thể để phục hồi danh dự cho vị này, nếu đã bị hoen ố.

Trong khi thi hành điều khoản này, các giáo phận/giáo phận đông phương phải tuân theo các đòi hỏi của luật hoàn vũ của Giáo Hội và *Các Tiêu Chuẩn Thiết Yếu* đã được chấp thuận cho Hoa Kỳ.

Điều 6. Phải có những tiêu chuẩn rõ ràng của giáo phận/giáo phận đông phương được công bố về hành vi mục vụ và những ranh giới thích nghi cho giáo sĩ và bất cứ nhân viên có lương hay tình nguyện viên của giáo hội trong cương vị tín cẩn, có tiếp xúc thường xuyên với trẻ em và thiếu nam thiếu nữ.

Điều 7. Các giáo phận/giáo phận đông phương phải cởi mở và trong sáng khi thông báo cho công chúng về sự lạm dụng tính dục trẻ em bởi các giáo sĩ trong giới hạn về việc tôn trọng đời tư và danh giá của các cá nhân liên hệ. Điều này đặc biệt đúng khi thông báo cho các giáo xứ và cộng đồng giáo hội chịu ảnh hưởng trực tiếp của hành vi mục vụ sai trái liên quan đến trẻ em.

Đề Bảo Đảm Trách Nhiệm về các Phương Thức của Chúng Tôi

Điều 8. Với thẩm quyền của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ, sự ủy quyền cho Ủy Ban Lâm Thời về Lạm Dụng Tính Dục đã được tái thiết, và bây giờ được gọi là Ủy Ban Bảo Vệ Trẻ Em và Thiếu Nam Thiếu Nữ. Ủy ban này trở nên thường trực của Hội Đồng. Thành viên của ủy ban này

bao gồm đại diện từ tất cả các giáo khu trong nước, với các thành viên mới được bổ nhiệm theo chu kỳ để duy trì sự liên tục trong nỗ lực bảo vệ trẻ em và thiếu nam thiếu nữ.

Ủy ban khuyến cáo Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ về tất cả mọi vấn đề liên quan đến trẻ em vào việc bảo vệ giới trẻ và giám sát sự phát triển các kế hoạch, chương trình, và ngân khoản của Văn Phòng Bảo Vệ Trẻ Em và Thiếu Nam Thiếu Nữ. Ủy ban cung cấp cho Hội Đồng Giám mục những thiết kế đầy đủ và những đề nghị liên quan đến việc bảo vệ trẻ em và thiếu nam thiếu nữ bằng cách phối hợp các nỗ lực của Văn Phòng và Ủy Ban Duyệt Xét Quốc Gia.

Điều 9. Văn Phòng Bảo Vệ Trẻ Em và Thiếu Nam Thiếu Nữ được thiết lập bởi Hội Đồng Giám Mục, cung cấp nhân viên làm việc cho Ủy Ban Bảo Vệ Trẻ Em và Thiếu Nam Thiếu Nữ và là nguồn tư liệu cho các giáo phận/giáo phận đông phương về việc thiết lập các chương trình “môi trường an toàn” cùng các chương trình huấn luyện và phát triển đã được đề nghị cho các nhân viên giáo phận có trách nhiệm về các chương trình bảo vệ trẻ em và thiếu nam thiếu nữ, trong khi lưu tâm đến khả năng tài chánh và các nguồn lợi khác của giáo phận/giáo phận đông phương, cũng như dân số, diện tích, và đặc tính về sắc dân, tuổi tác, lương bổng.

Văn phòng phải làm một phúc trình hàng năm cho công chúng về sự tiến triển trong việc thực thi và duy trì các tiêu chuẩn của *Hiến Chương* này. Phúc trình phải dựa trên thể thức kiểm duyệt hàng năm có phương pháp, phạm vi, và phí khoản được Ủy Ban Điều Hành chấp thuận theo đề nghị của Ủy Ban Bảo Vệ Trẻ Em và Thiếu nam thiếu nữ. Phúc trình này phải bao gồm danh sách các giáo phận/giáo phận đông phương được xác định bởi việc kiểm duyệt là không tuân hành các điều khoản và đòi hỏi của *Hiến Chương*.

Là thành viên của Hội Đồng, Giám Đốc Điều Hành của Văn Phòng được bổ nhiệm và báo cáo lên Tổng Thư Ký. Giám Đốc Điều Hành cung cấp cho Văn Phòng Bảo Vệ Trẻ Em và Thiếu Nam Thiếu Nữ và Ủy Ban Duyệt Xét Quốc Gia những báo cáo thường xuyên về các hoạt động của Văn Phòng.

Điều 10. Tất cả Giáo Hội, đặc biệt là giáo dân, tại cấp giáo phận và quốc gia, cần phải tham gia vào việc duy trì một môi trường an toàn bên trong Giáo Hội cho trẻ em và thiếu nam thiếu nữ.

Ủy Ban Bảo Vệ Trẻ Em và Thiếu nam thiếu nữ phải được trợ giúp bởi Ủy Ban Duyệt Xét Quốc Gia, một cơ quan tham vấn được Hội Đồng Giám Mục thành lập năm 2002. Ủy ban duyệt xét phúc trình hàng năm của Văn Phòng Bảo Vệ Trẻ Em và Thiếu Nam Thiếu Nữ về sự thực thi *Hiến Chương* này tại mỗi giáo phận/giáo phận đông phương và bất cứ đề nghị nào được trích ra từ đó, và cung cấp những lượng giá của Ủy Ban về việc chấp thuận và cho ấn hành lên Chủ Tịch Hội Đồng.

Ủy ban cũng cố vấn Chủ Tịch Hội Đồng về các thành viên tương lai. Các thành viên của Ủy ban được Chủ Tịch Hội Đồng bổ nhiệm với sự tham vấn của Ủy Ban Điều Hành và chịu trách nhiệm với Chủ Tịch và Ban Chấp Hành. Trước khi tiếp xúc với một ứng viên, Chủ tịch Hội Đồng phải đòi hỏi và có được văn thư đề nghị của vị giám mục của ứng viên này. Ủy ban phải hoạt động phù hợp với các quy chế và hiến pháp của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ và theo các thể thức hướng dẫn được Ủy ban phát triển với sự tham vấn của Ủy Ban Bảo Vệ Trẻ Em và Thiếu Nam Thiếu Nữ, và được chấp thuận bởi Ủy Ban Điều Hành của Hội Đồng. Các hướng dẫn này đưa ra những điều khoản như mục đích và trách nhiệm, các thành viên, nhiệm kỳ phục vụ, và chu kỳ phúc trình lên Chủ Tịch Hội Đồng về các hoạt động của Ủy ban.

Ủy ban sẽ đưa ra các khuyến cáo trong khi hợp tác với Ủy Ban Bảo Vệ Trẻ Em và Thiếu Nam Thiếu Nữ về các vấn đề bảo vệ trẻ em và thiếu nam thiếu nữ, nhất là về các chính sách và thực

hành tốt nhất. Ủy Ban Duyệt Xét Quốc Gia và Ủy Ban Bảo Vệ Trẻ Em và Thiếu Nam Thiếu Nữ sẽ họp chung một năm nhiều lần.

Ủy ban sẽ duyệt xét công việc của Văn Phòng Bảo Vệ Trẻ Em và Thiếu Nam Thiếu Nữ và chuyển các đề nghị lên Giám Đốc. Ủy ban sẽ trợ giúp Giám Đốc trong việc phát triển các nguồn tư liệu cho giáo phận.

Ủy ban phải giám sát việc hoàn thành cuộc nghiên cứu các nguyên nhân và bản chất của cuộc khủng hoảng mới đây. Ủy ban sẽ đệ trình giám định về các dữ kiện đã thu thập được và các kết quả sơ khởi lên Ủy Ban Bảo Vệ Trẻ Em và Thiếu Nam Thiếu Nữ trong khi cuộc nghiên cứu tiếp diễn.

Điều 11. Chủ Tịch Hội Đồng phải thông báo cho Tòa Thánh *Hiến Chương* được tu chính này để bày tỏ cách thức chúng tôi, những giám mục Công Giáo, cùng với toàn thể Giáo Hội tại Hoa Kỳ, quyết định tiếp tục cam kết cho việc bảo vệ trẻ em và thiếu nam thiếu nữ. Chủ Tịch cũng chia sẻ với Tòa Thánh các báo cáo hàng năm về sự thực thi *Hiến Chương*.

Đề Bảo Vệ các Tín Hữu

Điều 12. Các giáo phận/giáo phận đông phương phải duy trì các chương trình “môi trường an toàn” được giám mục sở tại cho là phù hợp với các nguyên tắc luân lý Công Giáo. Các chương trình này phải được thi hành trong sự hợp tác với phụ huynh, chính quyền địa phương, giáo chức, và các tổ chức cộng đồng để cung ứng việc giáo dục và huấn luyện cho trẻ em, thiếu nam thiếu nữ, phụ huynh, thừa tác viên, giáo chức, thiện nguyện viên và những người khác về cách thức thực hiện và duy trì một môi trường an toàn cho trẻ em và thiếu nam thiếu nữ. Các giáo phận/giáo phận đông phương phải phổ biến rõ ràng đến tất cả thành viên của cộng đồng các tiêu chuẩn về hành vi cho các giáo sĩ và những người khác đang nắm cương vị tín cẩn trong việc phục vụ cho trẻ em.

Điều 13. Các giáo phận/giáo phận đông phương phải lượng giá quá trình của tất cả những linh mục và phó tế đã nhập tịch hay không nhập tịch tại giáo phận/giáo phận đông phương, đang tham dự vào việc mục vụ tại tất cả các giáo xứ/trường học hoặc những nhân viên lãnh lương hay tình nguyện có bản phận tiếp xúc thường xuyên với trẻ vị thành niên mà không bị giám sát. Đặc biệt, các giáo phận/giáo phận đông phương phải sử dụng các nguồn tư liệu của cơ quan công lực và các tổ chức cộng đồng khác. Ngoài ra các giáo phận/giáo phận đông phương phải dùng các kỹ thuật thanh lọc và lượng giá thích nghi trong việc ấn định tình trạng xứng đáng để được truyền chức (Xem *Chương Trình Đào Tạo Linh Mục của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ*, 2006, số 39).

Điều 14. Việc chuyển các giáo sĩ đã có hành vi lạm dụng tính dục trẻ em kể cả việc cho về hưu, phải phù hợp với Tiêu chuẩn 12 của *Các Tiêu Chuẩn Thiết Yếu*. (Xem Các Hướng Dẫn được Đề Nghị cho Việc Chuyển hay Bổ Nhiệm Giáo Sĩ và Tu sĩ, được Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ, Hội Đồng Bề Trên Cả Dòng Nam, Hội Đồng Lãnh Đạo các Nữ Tu, và Hội Đồng Bề Trên Cả các Dòng Nữ chấp nhận năm 1993).

Điều 15. Để đảm bảo sự hợp tác liên tục và nỗ lực hỗ tương trong việc bảo vệ trẻ em và thiếu nam thiếu nữ trên cương vị của các giám mục và bề trên các dòng tu, hai đại diện của Hội Đồng Bề Trên Cả Dòng Nam được bổ nhiệm làm thành viên tham vấn cho Ủy Ban Bảo Vệ Trẻ Em và Thiếu Nam Thiếu Nữ. Theo lời mời của các Bề Trên Cả, Ủy ban sẽ chỉ định hai thành viên để cố vấn cho Hội Đồng Bề Trên Cả Dòng Nam. Các giám mục giáo phận/giáo phận đông phương và các bề trên cả các dòng, hay đại diện của họ phải họp với nhau theo định kỳ để phối hợp vai trò của họ liên quan đến vấn đề một giáo sĩ hay thành viên của một dòng tu đang phục vụ tại một giáo phận/giáo phận đông phương bị tố cáo.

Điều 16. Vì tầm quan trọng của vấn đề lạm dụng tính dục trẻ em trong xã hội chúng ta, chúng tôi sẵn sàng cộng tác với các giáo hội và cộng đồng tôn giáo khác, các tổ chức tôn giáo, các trường học và các tổ chức muốn nghiên cứu về vấn đề này.

Điều 17. Chúng tôi cam kết cộng tác hoàn toàn với Đoàn Thăm Viếng của Thánh Bộ Giáo Lý của Tòa Thánh tại các chủng viện, và trường đào tạo tu sĩ tại các giáo phận/giáo phận đông phương như đã được đề nghị trong buổi họp của Thánh Bộ này với các Hồng Y trong ban chấp hành của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ tháng Tư, 2002).

Chúng tôi cam kết hoạt động như những cá nhân trong giáo phận/giáo phận đông phương của chúng tôi và cùng với nhau trong Hội Đồng Giám Mục, qua các ủy ban thích hợp, để tăng cường các chương trình của chúng tôi cả về đào tạo các linh mục sơ khởi lẫn liên tục. Với một sự khẩn trương mới, chúng tôi sẽ cố võ các chương trình giáo dục con người về sự khiết tịnh và độc thân cho cả các chủng sinh lẫn linh mục dựa trên các tiêu chuẩn được tìm thấy trong *Pastores Dabo Vobis*, *Chương Trình Huấn Luyện Linh Mục*, và *Kế Hoạch Căn Bản cho Việc Đào Tạo Tiếp Diễn các Linh Mục*. Chúng tôi sẽ tiếp tục trợ giúp các linh mục, phó tế và chủng sinh sống ơn gọi của họ một cách trung thành và chính trực.

Chúng tôi các giám mục cam kết hoạt động hiệp nhất với các người anh em linh mục và phó tế để nuôi dưỡng sự hòa giải giữa tất cả mọi người trong giáo phận/giáo phận đông phương của chúng tôi, nhất là những người đã bị lạm dụng và những cộng đồng chịu đau khổ vì sự lạm dụng tính dục trẻ em đã xảy ra tại các nơi này.

Kết Luận

Như chúng tôi đã viết ba năm về trước, “Chúng tôi biết rằng với ý niệm về sự lành thánh thiết yếu của đời linh mục và đức tin sâu xa của các anh chị em trong Giáo Hội, chúng tôi có thể đáp ứng và giải quyết cuộc khủng hoảng này bây giờ và mai sau.”

Chúng tôi muốn tái xác định là đại đa số các linh mục và phó tế đang trung thành phục vụ giáo dân của họ và được giáo dân kính trọng và quý mến. Họ cũng được chúng tôi yêu mến và kính trọng và chúng tôi cam kết bảo vệ danh giá và sự an vui của họ.

Một phương cách cần thiết để đối phó với cuộc khủng hoảng là cầu nguyện cho sự chữa lành và hòa giải, và làm những hành động đáp đền cho việc xúc phạm trầm trọng đến Chúa và xoa dịu vết thương sâu đậm gây cho dân thánh của Chúa. Liên kết mật thiết với việc cầu nguyện và đáp đền là lời kêu gọi cho sự lành thánh của đời sống và sự lo lắng của các giám mục giáo phận/giáo phận đông phương để đảm bảo rằng vị giám mục và các linh mục của mình tuân theo các chính sách đã được chứng minh để xa tránh tội và tăng trưởng trong sự thánh thiện của đời sống.

Với sự trông cậy vào việc cầu nguyện và sám hối, chúng tôi tái cam kết những điều chúng tôi đã hứa trong *Hiến Chương* nguyên thủy.

Chúng tôi long trọng cam kết với nhau và với anh chị em là dân của Chúa, rằng chúng tôi sẽ hết sức hoạt động để bảo vệ trẻ em và thiếu nam thiếu nữ.

Chúng tôi cam kết sẽ dành cho mục tiêu này tất cả mọi nguồn tư liệu và nhân viên cần thiết để đạt được mục tiêu.

Chúng tôi cam kết sẽ cố gắng hết sức để chỉ truyền chức linh mục và bổ nhiệm vào các nhiệm sở tín cần những ai chia sẻ sự cam kết bảo vệ trẻ em và thiếu nam thiếu nữ này.

Chúng tôi cam kết hoạt động cho việc chữa lành và hòa giải của những ai đã bị lạm dụng tính dục bởi các giáo sĩ tu sĩ.

Đã có nhiều việc làm đáp ứng các cam kết này. Chúng tôi thành khẩn cầu xin Thiên Chúa, Đấng đã khởi sự việc lành này trong chúng tôi cũng sẽ giúp chúng tôi đạt đến sự hoàn thành.

Hiến Chương này được ban hành cho các giáo phận/giáo phận đông phương tại Hoa Kỳ. Việc tu chính sẽ được thực hiện sau năm năm bởi Ủy Ban Bảo Vệ Trẻ Em và Thiếu Nam Thiếu Nữ với sự cố vấn của Ủy Ban Duyệt Xét Quốc Gia. Kết quả của cuộc tu chính này phải được trình lên toàn thể Hội Đồng Giám Mục để được chấp thuận.

* Tuân theo Sacramentorum sacritatis tutela (SST), điều 4 § 1, lạm dụng tính dục, vì mục tiêu của *Hiến Chương* này, phải bao gồm bất cứ lỗi phạm nào của một giáo sĩ về Điều Răn Thứ Sáu với một trẻ vị thành niên như được hiểu theo Bộ Giáo Luật, c. 1395 § 2 (“Một giáo sĩ nào phạm tội về điều răn thứ sáu của Mười Điều Răn, nếu tội phạm này được làm bằng vũ lực hay đe dọa hay với một trẻ vị thành niên dưới mười sáu tuổi [được tăng lên trong SST thành mười tám tuổi là tuổi trưởng thành tại Hoa Kỳ kể từ năm 1944], phải lãnh án phạt tương xứng, kể cả việc sa thải khỏi hàng ngũ linh mục nếu trường hợp đòi hỏi”) và Bộ Giáo Luật của Giáo Hội Đông Phương, c. 1453 § 1 (“Một giáo sĩ sống trong tình trạng đa thê hay gây tai tiếng trước công luận về lỗi đức khiết tịnh phải bị phạt cách chức, và với các vi phạm khác có thể đưa tới việc sa thải, nếu tiếp diễn).

Nếu có nghi ngờ rằng một hành động nào đó có được coi như là một vi phạm trầm trọng hay không, cần phải tham khảo các tài liệu của các nhà thần học luân lý, và ý kiến của các chuyên viên có tiếng (*Các Tội Phạm theo Giáo Luật Liên Quan Đến Hành Vi Tính Dục Sai Trái và Việc Sa Thải khỏi Tình Trạng Linh Mục*, 1995, t. 6). Trách nhiệm tối hậu là của giám mục giáo phận/giáo phận đông phương về việc xác định sự trầm trọng của hành vi bị tố cáo với sự tham vấn của một ủy ban duyệt xét có khả năng.

Tài liệu *Hiến Chương Bảo Vệ Trẻ Em và Thiếu Nam Thiếu Nữ* được soạn thảo bởi Ủy Ban Lâm Thời về Lạm Dụng Tính Dục của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ. Tài liệu này được toàn thể các giám mục Công Giáo Hoa Kỳ chấp thuận trong Đại Hội Khoáng Đại tháng Sáu, 2005 và đã được cho phép phát hành bởi giới chức ký tên dưới đây.

Đức Ông William P. Fay
Tổng Thư Ký Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ

Bản văn các trích dẫn Thánh Kinh dùng trong tài liệu này được lấy từ *Tân Thánh Kinh Hoa Kỳ*, New American Bible, ấn bản 1991, 1986, và 1970, và được phép đăng bởi giới chức giữ bản quyền: Confraternity of Christian Doctrine, Washington DC 20017.